

Střípky z naší farnosti
Č. 4

Zpravodaj farnosti Kněždub

Září - říjen 2012

"Mým povoláním je láska!"

(sv. Terezie z Lisieux)

Zamyšlení na téma Odráz lásky

Láska má mnoho stránek. Podobá se drahokamu. Milující člověk odráží do světa lásku různými způsoby: **laskavostí, trpělivostí, odpuštěním, pokorou, zdvořilostí, štědrostí, poctivostí.**

Každá z těchto vlastností je nesmírně důležitá. Jako celek jsou tyto rysy klíčem nejen k úspěšným vztahům, ale i ke šťastnému životu. Ve skutečnosti jsme spokojeni jen tehdy, když správným způsobem milujeme druhé lidi.

Na láskou naplněném životě je krásné, že naše uspokojení nezávisí na okolnostech. Radost nám působí naše rozhodnutí milovat druhé bez ohledu na to, zda oni milují nás a bez ohledu na to, zda se okolnosti vyvíjejí tak, jak jsme si to představovali. Chcete-li někoho skutečně milovat, začněte maličkostmi.

Laskavost znamená být pozorný vůči druhým a všimát si jejich potřeb. Je to vnímání hodnoty každého člověka. Rozhodneme-li se druhým pomáhat, znamená to, že budeme muset obětovat jednu ze dvou věcí, které jsou pro nás „nejcennější“ – peníze nebo čas. Možná obojí.

Trpělivost není nicnedělání. Učíme-li se trpělivosti s druhými, potřebujeme mít trpělivost i sami se sebou. Znamená to milovat i lidi, kteří se rozhodují jinak, než bychom si přáli. Druhé lidi nemůžeme ovládat, ale máme na ně vliv.

Odpuštění není náhodný čin. Je to trvalý postoj. Odpustit druhému a zapomenout je možná těžké, ale pro nás křesťany nezbytné. Upřímné odpuštění. Snásejte se a odpouštějte si navzájem. Nejvyšší ctnost každého člověka je snášenlivost. Hned za ní přichází pokora.

Pokora znamená obětovat se. Je přirozené, že se snažíme skrýt své nedostatky a projevit své silné stránky. Pokora však zjeví druhým, jak na tom opravdu jsme. Přijmeme-li pomoc druhých, může to být nejlepší a současně nejtěžší příspěvek k budování láskyplných vztahů.

*Ze života naší farnosti
aneb co se událo
v posledních dvou měsících*

Pout' ke sv. Janu Křtiteli

V neděli 24. června se u nás v Kněždubě konala pout' ke sv. Janu Křtiteli, který je patronem našeho kostela. A tak, jako již každý rok se chlapci i dívky

oblékli do svých krojů a za doprovodu dechové hudby šel průvod od obecního úřadu do kostela na slavnostní mši svatou.

Po skončení mše svaté jsme se, naplnění Božím slovem, vraceli k obecnímu úřadu, kde už na krojované děti čekala malá sladkost.

Ovšem maminky a babičky je pozorně sledovaly, jelikož čokoládová sušenka v přítomnosti kroje není zrovna to nejlepší ☺.

Žaneta Šantavá

Ačkoli přípravy na hody byly v plném proudu, přece si letošní stárečka udělala čas po doděláních rúží a v neděli před hodami se ona, já a pár holek rozhodlo přespat na pastoračním domě. Měla to být relaxační akce, odreakování před nadcházejícím náročným týdnem.

Sešly jsme se v neděli 22. července v 19.00 na pastoračním domě v komorním počtu sedmi lidí (já a Evča Uříčářová jsme tedy tvořily téměř jednu třetinu osazenstva této akce), ale užily jsme si to zcela maximálně.

Hned po „ubytování“ holky daly péct brambory do trouby a my ostatní jsme jim dělaly již tradiční hudební kulisu a doprovod. Po posílnění tímto pokrmem jsme se vrhly na hry venku před pastoračním domem. Tedy např. „schovka“ se hrála na celém prostranství kolem kostela, omezení a hranici udávala silnice, na kterou byl vstup zakázán. (Apropó věřili byste, že nejlepší úkryt skýtá zídka před kostelem?!?)

Po dostatečném vybití energie jsme se opět přesunuly k obrazovce skryté ve skříni, abychom si vychutnaly v dostatečné velikosti pohádku na dobrou noc. Po zkonzumování veškerého popcornu, který byl připraven, jsme se rozhodly film předčasně ukončit a jít na kutě.

Musím se přiznat, že spánek ve spacím pytli byl tvrdý oříšek nejen vzhledem k poměrně tvrdé podložce (matrace je přeci jen luxus, který byl na této akci zcela zapovězen), ale předně na umístění a pokrčení všech končetin. Je to už nějaký čas, kdy jsem trávila noci ve stanu ve spacáku, a proto se není čemu divit, že mé staré kosti už protestovaly! Nicméně podle pravidelného a sem tam i hlučného oddechování během spánku se dá předpokládat, že mladší účastníci si tento ne příliš tradiční způsob nocování celkem užívali...

Ráno jsme po budičce v 8.00 snědly výbornou buchtu od paní Chalupové (moc děkujeme!) a dobroty od naší stárečky, která na nás myslela i přes náročnou přípravu na hody. Třebaže i potom jsme hrály hry, kolem desáté hodiny jsme se již sbalené rozprchly do svých domovů.

Doufám, že si to všichni užily tak jak já a příště se nás sejde daleko víc, protože pak se nebudeme bát vlka nic... ☺

Bára Špirudová

Krojové hody ve Tvarožné Lhotě očima O. Miroslava

Účastnil jste se hodového veselí v místě svého rodiště a chodil jste mezi hodovou chasou?

Hodů jsem se účastnil v Topolné, a to v době kdy jsem bydlel u své babičky, takže jsem se s místní chasou mohl, už několik týdnů předem, účastnit všech hodových zkoušek, na nichž jsme nacvičovali celou moravskou besedu. Na jméno tanečnice si již sice nepamatuji (Pavla Berecková ☺), ale jinak mám celé hody v živé paměti doposud. Dokonce se mi zde dostalo nabídky k „chození“ od jedné z místních krasavic, které jsem však coby čerstvý seminarista musel odmítnout.

Jaká vzpomínka Vám nejvíce utkvěla v paměti?

Así největší zážitek pro mne bylo, když jsem se dozvěděl o přeložení hodů ze svatého Martina na svatého Václava, takže jsme na hody šli ve 32°C a to v baranicích, které první letěli dolů. Druhá vzpomínka pak je na druhý den, kdy jsem se v noci probudil a začal přemýšlet, kdo mi sundá boty z napuchlé nohy a nachystá pocenou košili na druhý den.

☺ Jako za mlada ☺

Co pro Vás hody v této době znamenaly, chtěl jste nebo byl jste někdy stárkem?

Setkání se skvělými mladými nadšenými lidmi, s kterými jsem při zkouškách protancoval a prozpíval celé hodiny.

Být stárkem byl vždycky můj velký sen, který se mi však málem nesplnil. Mluvil jsem ovšem o něm jednou na zkoušce a i když za stárky byli vybráni úplně jiní, tak jsem se jím nakonec stal. To bylo tak, v rodině mladšího stárka bylo úmrtí, takže se vypravili za mnou, jestli bych nechtěl jít za stárka. Řekl jsem, že ano, pokud mě ovšem babička vypraví. Hodovní výboři se vydali za mou babičkou, jestli mě vypraví, a že prý ano. Týden před hody v rodině stárky, také měli úmrtí, tož jsem nakonec vyfasoval novou tanečnici, která neuměla moc tancovat. S ní jsem musel celé hody nejen odtančovat, ale doslova odtahat a to včetně práva mladšího stárka, což byla šavle omotaná na

hrubo jalovcem, nazdobená pentlemi, váha asi tak 3kg. Nakonec se nám však hody podařilo zachránit.

Zažil jste hody i v jiných kněžských působících (Kojetín, Šumperk)?

Hody si pamatuji z Kojetína, kde je dokonce dělala místní krojovaná hanácká chasa. Vše se ale odbyvalo mimo kostel, takže na mši jsme sice pozvali pana starostu, avšak žádní krojovaní k nám nechodili. Inu, jiný kraj - jiný mrav.

Čím se liší prožitek hodů z pohledu kněze?

Myslím si, že by se to lišit asi mělo, ovšem z mého pohledu rozdílu nenacházím. Doposud se cítím jako „hodař“, ovšem s tím rozdílem, že se na mši musím převléct do ornátu a tetička mě do kroje vypravuje jako ženatého.

Co pro Vás jako kněze hody ve farnosti znamenají?

Zběsilé shánění kroje. Jisté strasti, které jsou však vyváženy setkání lidí z farnosti, třeba i těch kostelu mírně vzdálených (anonymních křesťanů), pro něž jsou hody dostatečně silná příležitost, aby se vypravili na mši svatou.

S čím máte při přípravě hodů nejvíce starostí?

Díky dobré organizaci farníků a práci kulturní komise nemám s přípravou hodů velké starosti, prostě za ty léta už každý ví, co má dělat a tak na mě zbývá jen málo starostí. Se sháněním kroje, který se mi vždy podaří sehnat z několika zdrojů. Letos jsem skrze boty šel za Kozojídky, zbytek kroje byl z Kněždubu.

Vybíráte témata hodových kázání podle aktuálních podnětů z farnosti?

Zajíté, přece jenom naslouchám svým farníkům, takže témata manželských potřeb, o němž jsem mluvil posledně, vychází z těch o nichž je potřeba mluvit stále. Jinak se zamýšlím nad psychologickými a sociálními tématy, která jsou srozumitelná pro všechny účastníky a to i z řad těch, kteří do kostela nechodí nijak často.

Jak se vám líbí hody v Tvarožné Lhotě?

Hody se mi líbí, mám s nimi spojené množství příjemných zážitků, především množství účastníků a pak také jejich otevřenost, s níž k hodům

přístupují, a pak také to tancování, i když s přibývajícím věkem (mým) už je toho tance stále méně.

Co Vás vedlo k myšlence zúčastnit se hodů v kroji?

Tak to je moje srdeční záležitost. Jít na hody v kroji se mi strašně líbí. První rok jsem tady byl jen krátce, asi měsíc, tak se nepodařilo kroj sehnat. Ale v Kněždubu jsem už šel a od té doby chodím pravidelně, čímž působím bezesné noci tetičkám, které mi jej mají za úkol sehnat.

Jaké byly reakce farníků na tuto iniciativu?

Zpočátku rozpačité, ale protože v kroji vypadám dobře tak tetičky konstatovali, že mi sluší a dnes s odstupem času jsou dokonce rádi, že s chasou jdu a setkám se tak s jejich vnuky, kteří by třeba jinak ani do kostela nepřišli. Prostě taková evangelizace v kroji.

Co přejete hodům ve Tvarožné Lhotě do budoucna?

Přeji si, aby mladí našli cestu k tradicím. Tancovali, co jim nohy stačí a zpívali dokud možů, protože s „chrplákama“ se zpívá špatně.

Paletačinková párty

Začaly nám prázdniny, a to mimo jiné znamená i skutečnost, že naše lhotská schola nemá v sobotu pravidelné zkoušky, sejdeme se jen výjimečně při důležitých akcích. O to více se ovšem soustředíme na akce netradičního charakteru, jako byla např. palačinková párty s případným videem.

Celý tento nápad vypukl v pondělí v 17.00 na pastoračním domě. Veškeré ingredience obstarala Evča Uřičářová a my „jedlíci“ jsme si měly přinést něco na dochucení a ozdobení již zmíněných palačinek. Sešla se celá řada marmelád a ochucených tvarohů, které jsme si vzájemně půjčovaly na „oprubování“. Samozřejmě jsme první kousek absolvovaly se zmrzlinou uvnitř a šlehačkou na povrchu, no, jistě si umíte představit ty boule za ušima.

Ačkoli jsme na celou akci dozíraly (dokonce se některým školou povinným děvčatům podařilo obrátit palačinku vyhozením do vzduchu), děvčata se vaření ujala sama a my jsme jim zajišťovaly hudební doprovod. Nutno zmínit, že celá akce se obešla bez popálenin a spálenin, pouze nás bolela plná břicha. Ani to nás nezastavilo, venku před pastoračním domem jsme si zaspívaly a zahrály různorodé hry a palačinky řádně vyběhaly.

Celá akce se vydařila a nikomu se nechtělo jít domů. Dokonce panovala natolik skvělá nálada, že ani projekce připravené pohádky se nekonala, neboť holky se chtěly raději prohánět kolem kostela v zápalu her a zaspívat si písničky, které právě frčí v hitparádách českých rádií a televizních stanic.

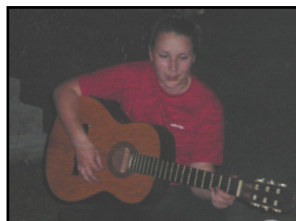
Doufám, že se holkám ze scholy celá akce líbila, protože dospělá část našeho zpěvavého tělesa z ní byla nadšena. Hojná účast byla zárukou příjemného zážitku i bujaré společnosti...

Bára Špirudová

Noc na farní zahradě *Jahůdky*

I schola Jahůdky zakončila školní rok poslední společnou akcí nazvanou „Spaní pod širákem“. Termín této akce se posouval od víkendu k víkendu, tak aby se to všem hodilo. Až nakonec nám zbyl poslední volný víkend, který už zasahoval do prázdnin. Ale i tak se víkend zdařil, protože, kdo si hraje nezlobí. ☺

A to, že jsme si opravdu vyhráli nám můžete věřit. Někteří si hned na úvod hráli s vodou. V průběhu výšlapu „skoro na Šumárník“ jsme si hráli na aranžérky květin a taky tak trochu na modelky (svědčí o tom spousta póz na fotografiích ☺). Večer jsme zase hráli hry a taky se hrálo na kytaru. V noci se hrálo na hlídky a ráno zase na detektivy. Zkrátka hrát si je to nejkrásnější umění v životě každého člověka.

Super holky Janča Stránská a Radka Zalubilová se bezvadně zhostili organizace a pomoci při této společné akci. Patří jim velké poděkování!

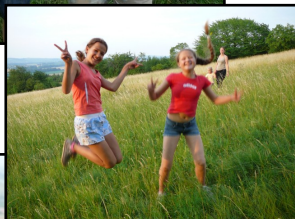
Dne 29. června se uskutečnila poslední schůzka Jahůdek v tomto školním roce. Přenocování „pod širákem“ na farní zahradě.

Když jsme přišly na faru, daly jsme si věci do klubovny a šly jsme na farní zahradu, kde jsme si chvíli hrály hry. Potom jsme vyšly na procházku směrem k Šumárníku. Cestou jsme trhaly kytky a závodily, kdo natrhá nejvíc druhů barevných kytek. Nahoře jsme se zastavily a napsaly do nafukovacích balónků svá předsevzetí na prázdniny. Ty jsme uvázaly na strom a vesele jsme se vracely zpět na zahradu. U ohničku jsme si zaspívaly písničky, opekly špekáčky a hrály různé hry, některé hodně legrační ☺.

Když už bylo hodně pozdě, tak jsme si připravily spacáky a šly jsme spát. Ráno jsme nemohly dospát, posnídaly jsme opečený rohlík, ještě si zahrály pátračku, rozloučily se a šli domů. Všem se nám to moc líbilo a klidně bychom tam šly znovu.

Daniela Skalková

(více fotografií najdete na www.jahudkyknezdub.rajce.idnes.cz)

Ministrantský tábor LOVCI ORLÍKŮ 1. - 7. 7. 2012

Jako každoročně jsme i tento rok jeli na ministrantský tábor, letos s názvem LOVCI ORLÍKŮ. Odjeli jsme v neděli v 16:00. Po dvouhodinové cestě jsme konečně dorazili na chatu nad Karolínkou.

Po vystěhování věcí z auta a ubytování jsme do večera sekali dřevo. Večer byla hygiena a večeřka. Následující dny jsme lovíli orlíky (plnili jsme různé úkoly např. dřepy nebo

přeskočení větvičky a za sérii splněných úkolů jsme dostali papírek s orlíkem). Každý den jsme měli ráno rozcvičku, poté hygiena a snídani.

Po snídani byly hry a orlíci. V poledne byl oběd a denní služba umyla

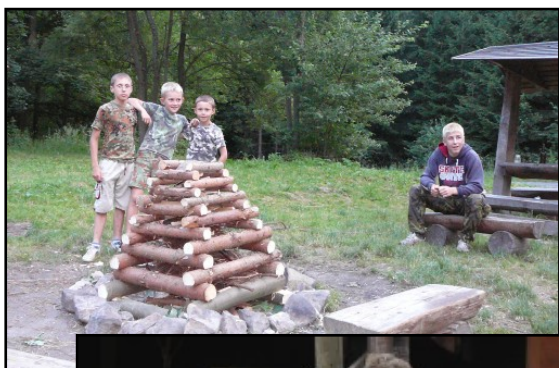
nádobí. Zbytek měl siestu. Pak byly opět hry a orlíci. Potom večeře, umytí nádobí a sekání dřeva. Následovala hygiena a večeřka.

V pondělí a středu byl táborák a opékání špekáčků.

V pátek byl slavnostní oheň, který jsme zapálili vlastnoručně vyrobenými loučemi, jenž ukončil náš pobyt na chatě Kobylská. V sobotu dopoledne byl ještě normální program, ale po obědě jsme se sbalili, vymetli a umyli podlahy a odjeli.

Kluci Chudíčkoví

(více fotografií najdete na:
www.jiri327.rajce.idnes.cz)

Tábor Harryho Pottera

V neděli 22.7. jsme se s dětmi z naší farnosti vydali na letní tábor plný kouzel a dobrodružství do „Bradavic“. Téma tábora se neslo v duchu Harryho Pottera podle románu britské spisovatelky J. K. Rowlingové. Kniha vypráví o malém osiřelém chlapci Harrym, který vyrůstá se svými nepříjemnými

příbuznými a jednoho dne zjistí, že je čaroděj. I přes odpor svých příbuzných začíná studovat čáry a kouzla v nejlepší kouzelnické škole všech dob – Bradavicích (pro nás se pohádkovými Bradavicemi stala fara ve Velkém Újezdu). Zde pozná mnoho dobrých přátel a zažívá velká dobrodružství. Ani v téhle knize však nechybí záporné postavy. Nejstrašnějším a nejobávanějším z nich je Lord Voldemort a jeho hrůzostrašní služebníci, kteří jsou zlí, závidiví a mají kamenná srdce. Harry s Ronem a Hermionou však přišli na zdroj Voldemortovy síly a nesmrtelnosti – je jím sedm viteálů, sedm kamenů, do kterých Voldemort temnými kouzly přemístil kousky své duše a ukryl je na tajných místech. Harry a jeho přátelé se vydali pátrat po viteálech, ale protože je Smrtijedi neustále pronásledovali, museli se všichni tři ukrýt. Harry tak potřeboval statečné a nebojácné děti s dobrým srdcem, znalé všech

nejdůležitějších kouzel na světě, kteří by mu pomohly viteály najít. Nebyl to ale nijak lehký úkol. Během této cesty si děti musely dávat pozor na všechny nástrahy, které Lord Voldemort přichystal a splnit všechny úkoly, které je přivedly k viteálům.

Každý den putovaly po nejrůznějších kouzelnických místech např. do kouzelnického vězení Azkaban, do

Zapovězeného lesa, v kterém se skrývalo mnoho prapodivných tvorů včetně obrovského pavouka Aragoga, na Ministerstvo kouzel, do kouzelnické Gringotovy banky v které pracují Istitiví skřeti atd. a potkávali mnoho zajímavých bytostí. Každé ráno dostávaly děti od Harryho soví poštu, v které měly zašifrovanou nápovědu, na které místo se toho dne musí vydat. Ke vzkazu bylo také přiloženo kouzlo, které musely rozluštit. Jak už jsem zmínila, zakleté kameny mohly najít jen děti, které jsou znalé všech nejdůležitějších kouzel na světě. Mezi kouzla patřila např.: RIDĚ = úsměv, AMO = měj ráda, SALUTE= pozdrav atd.

Děti soutěžily ve skupinách, do kterých byly hned první den při slavnostní večeři rozřazeni moudrým kloboukem. Skupinky byly tři a jmenovaly se : Orlí drápy, Dračí křídla a Lví srdce. Každá skupinka měla své dvě skupinkové vedoucí, které na ně bedlivě dohlížely a pomáhaly jim vyhrát Bradavický školní pohár a plnit všechny úkoly. Díky otci Miroslavovi, jsme prožili netradiční avšak krásnou mši sv. na farní zahradě. Dny uběhly jako voda a nastal poslední večer, kdy děti musely najít Harryho a předat mu nalezené kameny aby mohl porazit zlého černokněžníka. Po cestě však musely plnit další úkoly a ke všemu byly pronásledováni Smrtijedy. Děti však všechny úkoly zvládly a Smrtijedy zahaly zpěvem táborové hymny, kterou zároveň přivolaly i Harryho. Ten dětem za odměnu rozdál kouzelnické hůlky. Poslední den nás ještě čekalo závěrečné vyhodnocení, které bylo velmi těsné avšak o pouhé dva body se Lvím srdcím podařilo vyhrát a vybojovat školní pohár plný sladkostí, o který se však se všemi spravedlivě rozdělily. Za odměnu dostaly děti od Harryho diplom, nějaké drobnosti a výlet do ZOO na sv. Kopečku.

Táborové dobrodružství však pro vedoucí začalo dlouhé týdny před začátkem akce. Všichni jsme se podíleli na přípravě kostýmů, rekvizit i programu a „školili“ se o tom, co by měl dobrý vedoucí vědět a na co všechno by měl být připravený. Přestože jela letos úplně nová sestava vedoucích, myslím že se nám podařilo vytvořit dobrý tým. Vždy tvrdím, že dobrý tábor netvoří pouze pestrý program, ale především dobří vedoucí a to se potvrdilo. Děti byly nadšené a to je největší odměna jakou vedoucí může dostat.

Chtěla bych velmi poděkovat všem starším i mladším vedoucím (Štěpánce Bučkové, Terce Symerské, Tomovi Janůšovi, Ondrovi Nuzíkovi, Radce Zalubilové, Zuzce Piškulové, Míši Zubaté, Maruše Šindlerové, Kristýnce Nejedlíkové a Janičce Stránské) za obrovské nasazení, za přátelský přístup k dětem, dobré nápady a především týmovou spolupráci. Velké poděkování patří také tetičce Hruškové za její výborné dobroty, díky kterým jsme neumřeli hladu, otci Miroslavu Bambuchovi a OÚ Kněždub za podporu a také všem rodičům, kteří nám své děti svěřili ☺.

Bohumila Andrásková
hlavní vedoucí tábora

Tábor Harry Potter považuji za zatím nejpodatřenější, na kterém jsem dosud jako vedoucí byl. Skupina 18 dětí, které jsme měli na starost, byla různorodá jak věkově, tak povahově, a to přispělo i k soutěživosti mezi dětmi. Mladší děti často ukázaly svůj důvtip, starší jedinci zase sílu a zručnost.

Přestože téma Harry Potter není na první pohled křesťanské, mohli jsme právě skrze toto téma předat dětem spoustu křesťanských a morálních hodnot, například pomáhat si, pozdravit se ráno, podělit se o sladkosti, usmívat se na druhé, modlit se před jídlem a společně bojovat proti zlu, které bylo v Harrym Potterovi i na našem táboře ztvárněno postavou Lorda Voldemorta. Společná skupinová snaha o dobro a pokoj tak navozovala výbornou atmosféru, děti byly nadšené a o to více jsme byli nadšeni my, vedoucí. Co více si může táborový vedoucí přát, než že vidí radost dětí z tábora, kterým mohl předat do života jistou moudrost a úctu k druhým? A přesně to se tento rok podařilo.

Velký dík patří především naší zkušené hlavní vedoucí, která dnem i nocí na přípravách pracovala a snažila se o to, abychom všichni byli dobrý kolektiv.

Ondřej Nuzík

Měl jsem možnost zúčastnit se letního tábora v Bradavicích (Velký Újezd u Olomouce) ve stylu Harry Potter. Vyrazili jsme vlakem z Veselí nad Moravou v neděli 22. července do Olomouce. Odtud nás odvezl autobus na faru, kde jsme byli ubytováni. V průběhu celého týdne jsme hráli mnoho her. Moudrý klobouk nás rozdělil do skupinek a hledali jsme vitealy. To jsou kousky duše Voldemórta, abychom je zanesli Harymu Potterovi. Jsem šťastný, že naše skupina vyhrála. Měli jsme i noční hry.

Teta Hrušková nám po celou dobu tábora doplňovala energii výborným jídlem. Otec Miroslav a dospěláci byli skvělí kamarádi, kteří pro nás tento tábor přichystali. Tábor byl super a už se těším na další.

Ondřej Příkaský

Ve dnech 22. - 27. 7. se uskutečnil tábor Harry Potter, který vedla Bohunka Andrýsková. V neděli nás rodiče zavezly do Veselí na Moravou na vlak. Tam se nás ale sešlo rovných 18 dětí, jak z Kněždubu tak i z Tvarožné Lhoty. Vedoucí nás rozdělili do 3 skupinek - fialoví, žlutí a červení.

Tábor se konal na faře na Velkém Újezdu. A abychom neumřeli hlady, jela s námi naše skvělá kuchařka - tetička Hrušková, která nás tam pěkně vykrmovala. Vedoucí byli super, připravili pro nás krásný program, jak venku tak i vevnitř. Různé soutěže a zajisté nemohla chybět stezka odvahy, na které byly „mozkomorové“ kteří nám naháněli pořádnou hrůzu. Některým ukápla i slzička. Já jsem dokonce se všema oslavila své 12 -té narozeniny, kde mi připravili i „šampáňo“ a něco sladkého na zub. Pár dnů nás poctil svojí návštěvou i náš otec Mirek, který byl k ruce všem vedoucím, ale i tetičce v kuchyni. Večer byla taky diskotéka na které jsme si pořádně zatančili. Šest dnů uteklo jako voda a nastal čas návratu. Za naše snažení dostal každý z nás diplom a sladkosti.

Chtěla bych všem vedoucím, co se podíleli na tomto táboře za všechny děti poděkovat, že to s námi vydrželi a budeme se těšit na příští tábor.

Adéla Uříčářová

Pouť na sv. Antoníněk

V neděli 5. srpna 2012 měla naše farnost pouť na svatý Antoníněk. Poutníci mohli jet na pouť jakkoli, autobusem, autem, na kole nebo i pěšky. Začátek mše svaté byl v 15h Ti, kteří šli pěšky z Tvarožné Lhoty vyrazili v 10.10hod. a my, kteří jsme šli pěšky z Kněždubu jsme vyrazili kolem 11 hodin.

Trasa vedla přes Hroznovou Lhotu, kolem Radošova až do Blatnice, kde jsme měli přestávku (oběd) a pak jsme se připojili ke všem ostatním poutníkům z Kněždubu a z Tvar. Lhoty a pokračovali jsme v cestě na sv. Antoníněk, kde byla mše sv., při které zpívala schola z Tvarožné Lhoty. Kázání měl otec Jašek z Velké nad Veličkou.

Po mši sv. pro všechny poutníky bylo připravené občerstvení a také byla možnost si koupit perníček „z pouti“. Až jsme byli všichni občerstveni, nastoupili jsme do autobusů, aut nebo na kola a odjeli spokojeně domů.

Maruška Šindlerová ml.

„Když v světě tolik hoře, když v duši smutek mám, můj svatý Antoničku, k tobě se utíkám. Ty vracíš, co kdo ztratil, ty vracíš srdci klid, ty vracíš víru v duši, ty umíš konejšit.“

Kdo ztratil svoje zdraví, navrať mu zdraví zas. Kdo ztratil víru v Boha, navrať mu její jas. je málo lásky v lidu, že málo víry jen. Ó vrať mu ji zas v duši a bude spokojen.“

Svatý Hostýn

Pouť za obnovu rodin a nová povolání

V sobotu 14. července se farníci z celého našeho děkanátu sjeli na Svátý Hostýn, kde se uskutečnila Pouť za obnovu rodin a nová povolání. Hlavním celebrantem byl biskup Josef Hrdlička, který společně s ostatními kněžími z děkanátu sloužil mši svatou. Ačkoliv se tato pouť uskutečnila uprostřed horkého léta, počasí nás o tom právě v tento sobotní den moc nepřesvědčilo. Sobotní ráno bylo sice plné sluníčka, ale odpoledne při výjezdu na poutní kopec se obloha zatáhla, pršelo a bylo chladno. Ale i přesto se zcela jistě může potvrdit, že kdo na tuto pouť přijel, určitě strávil jako vždy nezapomenutelnou chvíli u Panny Marie. Každý alespoň natolik, nakolik sám dovedl.

Biskup Hrdlička ve své promluvě mimo jiné zdůraznil, jak je důležité prosit. *„Proste a bude vám dáno.“ Bůh dává dostatek každému i v této době. Ale je otázka, zda ten dotyčný o to stojí. Dokážeme vystoupit z toho dnešního davu a říct: Pane, tady jsem. Půjdu rád. Staň se Tvá vůle?*

Zlo kolem nás útočí ze všech stran, ale dokážeme tomu čelit nebo se k Bohu obracíme zády? Nedejme se zmást, nepodleháme představě, že jsme v početném oslabení. Nikoliv. Hrstka lidí, která je s Kristem s nekonečnou silou dokáže víc než tisícové zástupy.“

„Kde je Bůh, kde je Boží Duch - tam je život, tam je láska.

Kde mizí Bůh - tam mizí život.“

„Služba konaná s láskou“

Náš mladý redakční tým navštívil jednoho červnového dne skupinku žen, které uklízí v kostele a zeptal se na několik otázek týkající se jejich skryté služby v kostele. Každý měsíc, týden co týden a možná i víc je tato práce s láskou konána a všem ženám, které takto pečují o náš kostel patří velké poděkování. Protože i tyto ženy přispívají k tomu, aby se každý z nás cítil v Boží přítomnosti opravdu

krásně.

1. Jak dlouho se už věnujete úklidu kostela?

- ◆ Už je to skoro 30 roků a já 10 roků, já málo
- ◆ Už je to velmi dlouho. Vlastně když naše babičky už nemohly chodit uklízet, tak jsme začali chodit my mladší.

2. Kolik je vám let?

- ◆ 67 a 63 let
- ◆ 50 a 37 let

3. Je tato práce pro vás náročná?

- ◆ ano, je velmi náročná
- ◆ néé, je to relax ☺

4. Kolik celkem žen patří do vaší skupinky?

- ◆ asi tak okolo 10, jak kdy

5. Je to dostačující počet ?

- ◆ Je to malý počet, potřebovali bychom mladé děvčata..
- ◆ Mohlo by nás být i víc, ale vždycky se to stihne i v tomto počtu

6. Slýcháte i odezvu od lidí za vaši práci v kostele? Pokud ano, je ta odezva spíše pozitivní nebo jste se setkali i negativními ohlasy?

- ◆ Ano, slýcháme. Jsou hlavně negativní ohlasy a moc to nepotěší, nepovzbudí.
- ◆ Jak kdy - negativní odezva nás nezajímá tak hluboce jak kladná a určitě se jí nedáme znechutit, děláme to s láskou!

Děkujeme pí M. Andráškové, H. Staňkové, M. Uřičářové a B. Mrkvové za poskytnutý rozhovor.

Jana Stránská a Michaela Zubatá ☺

*Ze života významného světce
Terezie z Liseux
1. října*

Veselá řeholnice a mystička Terezie je nazývána „Malou svatou Terezíí. Narodila se 2. ledna 1873 v Alenconu - Francie. Jejím velkým a jediným přáním od dětství bylo vstoupit do řádu karmelitek. 1. ledna 1888 dostává odpověď na svou žádost o vstupu do řádu „Ano“ a tím dnem se ponořuje do své lásky k Ježíši hlouběji a své sestře se svěřuje „Pavlíno, až mě Ježíš vysadí na požehnaném břehu Karmelu, chci se mu odevzdat celá, chci žít už jen pro něho“.

Terezii se v řeholním životě nevedlo nijak lehce, ale popichování od ostatních sester obětovala vždy za obrácení hříšníků. Terezie byla velmi nadaná v malování a psaní.

*„Jemu dáno projít země,
Ježíšovo jméno hlásat.
Mně zas dáno utajeně
pokornou být, v stínu zůstat.“*

*Trápení kéž mě nemine,
kříž si přeji na sebe brát.
Pro spásu duše jediné
chtěla bych zemřít tisíckrát!“*

Terezie trpěla po celý svůj život stavy úzkosti, mučena myšlenkou, že ji Bůh opustil, zatratil, ale vždy se odevzdávala znovu Kristově lásce. Ve věku 24 let umírá ve svém klášteře.

Rok po smrti vychází kniha Dějiny duše a díky tomuto vydání a rozšíření je Terezie zakrátko známá po celém světě, milována a zývána v modlitbách. Lidé konají poutě k jejímu hrobu, aby dosáhli uzdravení nebo obrácení.

M. Ch.

Pastorační plán aneb co nás čeká v následujících dvou měsících

- 2. 9. - neděle - První mše svatá pro děti po prázdninách spojená s žehnáním aktovek + v 17hod. táborák na farní zahradě ☺
- 8. 9. - sobota - Arcidiecézní ministrantská pouť na Velehradě (podrobnější informace viz zpravodaj č. 3)
- 9. 9. - neděle - Dožínky (Kněždub)
- 20. 9. - čtvrtek - Pouť farnosti na sv. Hostýn
- 28. 9. - pátek - Slavnost sv. Václava - Drakiáda + Farní den (Tvarožná Lhota)
- 7. 10. - neděle - Růžencová pobožnost na Nivkách ve 14.30h (Kněždub) - sraz u kostela ve 14h
- 14. 10. - neděle - Pouť myslivců ke sv. Hubertovi (Kněždub), mše sv. v 10h
- 21. 10. - neděle - Krojované hody s právem (Kněždub), mše sv. v 10.30h

-
- od září je možnost přihlásit se k ministrantské službě u oltáře a to u otce Miroslava v sákristii
 - s novým školním rokem začínají opět dětské mše svaté a to každý pátek v Kněždubě a každou středu ve Tvarožné Lhotě. Zkouška pro všechny holky, které rády zpívají, je vždy hodinu přede mší svatou v kostele.
 - Florbalový turnaj o pohár otce rektora v den svátku svatého Václava v pátek 28. 9. 2012 v Olomouci v katedrále a v AKS, pro aktivní ministranty od 12 do 20 let. Sraz v katedrále sv. Václava v 9:30h tj.nejpozději půl hodiny přede mší svatou.
Ministrantské oblečení s sebou - nutné!
Přihlášky a případné další informace: Vilém Pavlíček, vildap@seznam.cz
 - 11. 9. v 17.00 hod zahájení florbalu. Jsou zváni všichni hráči, rodiče, příznivci a zvláště o. Miroslav
-

➤ **Večerní adorace**

- ◆ 13. září ve 20.00 hod. (čtvrtek) Tvarožná Lhota
 - ◆ 20. září ve 20.00 hod. (čtvrtek) Kněždub
 - ◆ 11. října ve 20.00 hod. (čtvrtek) Tvarožná Lhota
 - ◆ 18. října ve 20.00 hod. (čtvrtek) Kněždub
-

➤ **Návštěva nemocných**

- 6. září Tvarožná Lhota
 - 7. září Kněždub
 - 4. října Tvarožná Lhota
 - 5. října Kněždub
-

▶ **Výuka náboženství v Kněždubě**

1 a 2 třída pondělí od 11⁴⁰ – 12²⁵ hod.

3 a 5 třída pondělí od 12⁴⁵ – 13³⁰ hod.

4 třída ve čtvrtek od 12⁴⁵ – 13³⁰ hod.

6 a 7 třída čtvrtek od 15³⁰ – 16¹⁵ hod. na faře

8 a 9 třída pondělí od 15³⁰ – 16¹⁵ hod. na faře

Kuřátko ve čtvrtek jednou za čtrnáct dní od 8⁰⁰ – 8³⁰ hod. ve školce

▶ **Výuka náboženství ve Tvarožné Lhotě**

1 a 2 třída středa od 12⁰⁵ – 12⁵⁰ hod.

3 a 5 třída středa od 13⁰⁰ – 13⁴⁵ hod.

4 třída ve středu od 13⁰⁰ – 13⁴⁵ hod.

6 a 7 třída středa od 15³⁰ – 16¹⁵ hod. na pastoračním domě

8 a 9 třída středa od po mši svaté na pastoračním domě

Kuřátko ve čtvrtek jednou za 14 dní od 8¹⁵ – 8⁴⁵ hod. ve školce

*Na co se mimo jiné můžeme těšit
v příštím čísle farního zpravodaje*

- ◆ možná na plno zajímavostí a nejrůznější svědectví z celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou, kterého se zúčastnila i mládež z naší farnosti. ☺

V kostele sv. Jana Křtitele budou oddáni:

➤ **29. září v 11.00 hodin**

Kamila Mlýnková, Kněždub

Pavel Svoboda, Uherský Ostroh

V kostele sv. Anny budou oddáni:

➤ **15. září v 11.00 hodin**

Denisa Bursíková, Tvarožná Lhota

Stanislav Kočíš, Vnorovy

➤ **22. září ve 11.30 hodin**

Milena Kašná, Tvarožná Lhota

Jaromír Hudeček, Tvarožná Lhota

V naší farnosti jsme se rozloučili: *(květen - srpen)*

Kněždub

- Anežka Skamelková - + 8. května
- Miroslav Čajka - + 17. května

Tvarožná Lhota:

- Anna Nejedlíková - + 27. dubna
 - Margita Hudečková - + 7. srpna
-

Soutěžní otázky pro bystré hlavičky ?

Opět jsme na závěr farního zpravodaje připravili soutěž pro děti. Tentokrát poohlédnutí zpět k letním měsícům. Svě odpovědi na následující otázky zasílejte na email farního zpravodaje, který najdete na poslední straně. A to pouze do konce září! Na vítěze čeká odměna! Jména výherců a správné odpovědi budou uveřejněny v příštím čísle.

1. 26. 7. slaví svůj svátek svatí Jáchym a Anna, koho je svatá Anna patronkou?

- a) dělostřelců, kupců, celníků
- b) horníků, mlynářů, truhlářů
- c) včelařů, pastevců, kovářů

2. Svatý Ignác s Loyoly, jehož výročí úmrtí jsme si připomněli 31. 7., byl spoluzakladatelem a duchovním otcem Tovaryšstva Ježíšova. Který řeholní řád se skrývá pod tímto jménem?

- a) cisterciácký řád
- b) dominikáni
- c) jezuité

3. Během prázdnin jsme si připomněli největší mariánskou slavnost, která to je?

- a) slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie
- b) slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- c) slavnost Navštívení Panny Marie

4. Na konci srpna jsme si připomněli památku Umučení Jana Křtitele. Na čí přání ho nechal Herodes setnout?

- a) na přání Salome, které to poradila její matka Herodias
- b) na přání Herodias, protože se králi líbilo, jak tančila
- c) na přání židovské velerady

Vyhodnocení soutěže z minulého čísla

Správné odpovědi:

Otázky ze Starého zákona:

1. Kdo řekl: „Cožpak jsem strážcem svého bratra?“ **Kain - První Mojžíšova 4,9**
2. Kdo pojmenoval všechna stvořená zvířata? **Člověk - První Mojžíšova 2,20**
3. Kdo zkoušel hádankami krále Šalamouna? **Královna ze Sábý - První Královská 10,1 nebo i Druhá Paralipomenon 9,1.**

Otázky z Nového zákona:

1. Které dva učeníky povolal Ježíš jako první? **Šimon Petr a Ondřej - Matouš 4,18 - 19**
2. Jak se jmenoval Jidášův otec? **Šimon Iškariotský - Jan 6,71 nebo i Jan 13, 26**
3. Komu Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení, pravda i život?“ **Tomášovi - Jan 14, 6 nebo i Martě - Jan 11, 25**

Jelikož to byla naše první soutěž ve farním zpravodaji, budou oceněny všechny děti, které se do soutěže zapojily a správně odpověděly na všechny otázky 😊. Odměna bude předána při první nedělní mši v měsíci září.

Výherci se stávají:

Daniela Skalková, Monika Sochorová a Matěj Sochor

Gratulujeme!

A TEĎ POZOR PRO VŠECHNY KLUKY A HOLKY, KTEŘÍ RÁDI
PROTŘEPÁVAJÍ SVÁ TĚLA NA FARNÍ TRAMPOLÍNĚ

Všem, kdo mají vážný zájem skákat na trampolíně ve farní zahradě
vzkazuje o. Miroslav, že před každým vstupem na trampolínu
se musí jít pomodlit ke kříži tuto modlitbu:

MODLITBA

DOBRÝ BOŽE, DĚKUJI TI ZA VŠECHNO, COS MI DAL.
DAL JSI MI ŘADU SCHOPNOSTÍ.

DAL JSI MI TOTO TĚLO, VE KTERÉM RÁDA PŘEBÝVÁ MÁ DUŠE,
A VE KTERÉM PŘEBÝVÁŠ TY SÁM.

DÍKY NĚMU SE MOHU RADOVAT, PRACOVAT A SPORTOVAT.
DAL JSI MI DOBRÉ LIDI: RODIČE, SOUROZENCE A PŘÁTELE,
KTEŘÍ JSOU MI KU POMOCI.

DAL JSI MI TAKÉ ANDĚLA STRÁŽNĚHO,
KTERÝ MĚ CHRÁNÍ A POVZBUZUJE K DOBRÉMU.
ZA TO VŠECHNO TI PATŘÍ VELKÝ DÍK.

AMEN.

„Nejen tělesná zdatnost činí člověka silným ...“

 A pozor na „skrytou kameru“, kterou je !

Kdo první přijde na to, co se ukrývá pod slovem skrytá kamera a bleskurychle
napíše na farní email vyhrává hodinu na trampolíně - se zmrzlinou zdarma ☺.

Příští číslo farního zpravodaje vyjde
první neděli v září.
Uzávěrka příspěvků je
19. října 2012.

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub
Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejně.

Email: **farnostknezdub@seznam.cz**

Web: **farnost-knezdub.ic.cz**

Všichni, kdo se podíleli na tomto čísle farního zpravodaje:

Lenka Mokošová, o. Miroslav Bambuch,
Martina Šimšová, Vlastik Šindler, Helena Frolková
a autoři jednotlivých článků.

**Děkujeme všem, kteří svými příspěvky
obohacují farní zpravodaj!!**